

New York City
12-22 mai 2008

New York City 12-22 maj 2008

Ja så lykkedes det endnu engang at få bestilt en ferie til New York. Jeg ville egentlig gerne have været derovre i april, men på grund af mit arbejde kunne dette ikke lade sig gøre. Fra midten af april til slutningen af april er en pragtfuld periode at besøge New York. Alle kirsebærtræerne står i fuldt flor, og vejret er som regel rigtig godt med masser af sol og temperaturer der minder om en dansk sommer. Men april kunne som sagt ikke lade sig gøre, så det blev maj i stedet for. Det er 6. gang jeg skal besøge New York og enten elsker man New York eller også hader man New York. Det finder man først ud af når man har været der. Heldigvis er det de fleste der finder ud af, at denne metropol er et fantastisk sted at holde ferie. Naturligvis skal man som udgangspunkt være til storby ferie, men hvorfor synes jeg New York er så speciel ?

New York har faktisk alt inden for rækkevidde og er en spændende multietnisk storby. Her bor over 100 forskellige nationaliteter i harmoni med hinanden. Det er den største sammenblanding af folkeslag end noget andet sted i verden. Derfor er det sjovt at dyrke "people-watching", som er newyorkernes foretrukne fritidsbeskæftigelse. George Bernard Shaw skrev engang: "New York ligger et sted mellem Amerika og verden". Det er så sandt som det er sagt. New York er sin egen og som newyorkerne selv siger om byen: "The Greatest City in the World". Jeg kan kun give den ret.

New York City består af 5 kommuner eller "boroughs" som det hedder. Manhattan, Brooklyn, Queens, The Bronx og Staten Island. Normalt sætter man lighedstegn mellem Manhattan og New York, og det er da også på Manhattan, at de fleste berømte attraktioner og museer etc. findes, men når man som jeg har været der flere gange, har der også været lejlighed til at udforske de andre kommuner.

Det er som sagt primært på Manhattan tingene sker og det er da også her jeg har boet på hotel alle gangene. Hotelpriserne er efterhånden blevet horrible høje, så jeg har ikke boet på det samme hotel hver gang. Jeg har vekslet lidt mellem flere hoteller alt efter den aktuelle pris. Derfor er det en fordel med internettet, hvor man hurtigt kan checke priserne. I øvrigt har jeg altid bestilt og betalt alt over nettet uden problemer.

Nå men nu til selve beskrivelsen for i år:

Mandag 12. maj 2008:

I år skulle jeg flyve med Continental Air-

lines fordi de var billigst. Normalt har jeg fløjet med SAS, men Continental flyver også nonstop mellem København og Newark så det blev dem denne gang. Jeg kunne godt have fået det endnu billigere hos andre selskaber, men så er der stop undervejs, og med en flyvetur på 8 timer samt ventetid osv, vil man være oppe næsten 24 timer den første dag. Så har man ikke lige brug for ekstra ventetid i en anden lufthavn med fare for at flyene ikke passer sammen. Jeg kan kun anbefale nonstop flyvninger!

Continental flyver kl. 9.25 fra Kastrup og da man skal være der 3 timer før, ja så skulle jeg op før fanden får sko på. Jeg kan jo godt lide at være i god tid, så der ikke opstår panik i sidste øjeblik.

Nå, men vækkeuret var sat til kl. 4. Jeg vågnede kl. 3.45 af mig selv, og når jeg skal på ferie, ja så er jeg lysvågen idet brikkerne bliver slået op, uanset tidspunkt på døgnnet. Så jeg stod op kl. 3.45. Kaffen blev hurtigt brygget og så i bad. Kufferten var naturligvis færdigpakket afteften før og jeg havde allerede checket ind på internettet og havde udskrivet mit boardingpas. Fagre nye verden! Det er nu smart. Så er jeg da også sikker på at få den plads jeg havde bestilt.

Det var dejligt vejr og min bror Søren og hans kæreste Ella skulle køre mig til lufthavnen. De skulle hente mig kl. 5 men var

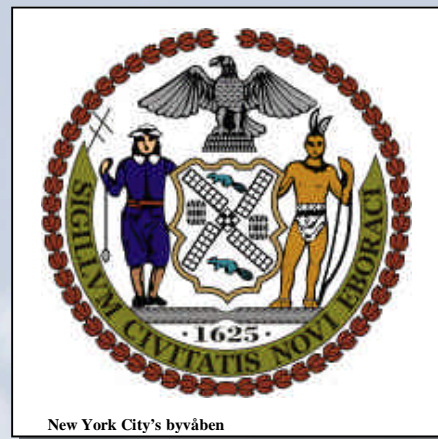

Søren er chauffør på vej til lufthavnen

der allerede kl. 4.45.

Det allersidste blev pakket i kufferten og så af sted til Kastrup.

Da vi ankommer til Kastrup er klokken kun 5.45, men det er rart at være i god tid. Normalt flyver jeg som sagt med SAS fra terminal 3, hvor jeg kender alle tingene. Denne gang et det terminal 2, så jeg skal lige sondere terrænet og finde ud af hvor check-in foregår osv. Men det er der også god tid til. Jeg snupper en smøg udenfor naturligvis, og står og tænker på at det er dejligt at skulle på ferie, selvom jeg har et stramt program med hensyn til hvad jeg skal se. Det er typisk mig. Kalenderen er næsten mere booket end en almindelig arbejdsdag. Dog vil jeg sige, at hvis man skal have no-

get ud af NYC, specielt de første gange, ja så kræver det lidt planlægning hjemmefra. Ellers ender det i hat og briller fordi der er så meget at se. Man er nødt til at udvælge en række ting på forhånd. Sådan ser jeg det i hvert fald. Nå men jeg smutter indenfor i terminal 2 og finder check-in skranken. Continental er et amerikansk selskab, og det mærker man på sikkerheden. Inden jeg overhovedet kommer hen til skranken for at vise pas, bliver jeg krydsforhørt af en amerikaner der spørger til min bagage. Hvem har pakket den ? Hvornår er den pakket ? Hvor er den pakket ? Har den været uden opsyn siden jeg pakkede den ? o.s.v. o.s.v. Jeg tror han stillede 15 spørgsmål. Nå, men det er jo udmærket med sikkerhed når vi taler fly. Disse spørgsmål forekommer dog ikke ved SAS. Jeg kom endelig hen til skranken og havde jo checket ind, men det hele blev alligevel checket. Kufferten blev afleveret, og jeg gik op til sikkerhedskontrollen. Denne forløb glat bortset fra, at man jo skal smide alt inden man går igennem. Dette lærer man dog hurtigt når man skal til NYC, for herovre er der lignende sikkerhedscheck ved frihedsgudinden, Empire State Building og en lang række andre attraktioner. Det ligger næsten på rygmarven, at alt skal smides.

Klokken er 7 og jeg trænger til noget morgenmad. Jeg finder en morgenmadscafe og snupper et par rundstykker og noget kaffe. Jeg elsker at være i transithallen her i Kastrup. Der sker så meget og her er jo også mange butikker etc. Efter morgenmaden smutter jeg over til taxfree shop for at hente nogle ting jeg havde bestilt hjemmefra via nettet. Det var et karton cigaretter samt nogle eau de cologne. Da jeg viste mit boardingpas sagde ekspedi-

enten, at jeg ikke kunne tage eau de colognen med ombord. Man måtte ikke tage væsker med, selvom de var købt og forseglet i lufthavnen. Sådan noget pi.... Nu havde jeg ellers opnået en god rabat ved at bestille dem i forvejen. Nå der er jo ikke noget at gøre ved det. De ville bare blive konfiskeret ved udgangen, og det ville jo være spild af penge. Okay, på et område var SAS dog alligevel bedre. Her må man godt tage disse ting med så længe de er forseglet af lufthavnen.

Nu er jeg jo vant til at flyve med SAS Airbus 330 hvor der er underholdning i nakkestøtterne. Jeg vidste ikke om der var dette i denne Boeing 757 jeg skulle flyve med, så jeg allierede mig med en række magasiner så jeg ikke skulle komme til at kede mig. Jeg synes ikke flyveturen på ca. 8 timer er noget problem, for man skal jo lige spise lidt mad etc.

Klokken er nu ved at være 8 så jeg beslutter mig at gå over til gaten. Flyet skal i hvert fald ikke lette uden mig! Jeg er dog i lige rigelig god tid for der er hverken fly eller mennesker. Tror sgu jeg er gået forkert, men den er god nok. Der kommer en anden der skal med samme fly, men hvor er flyet? Hmmm, det skulle lige passe at det er forsinket og man skal sidde her og glane et par timer. Der er nu kommet flere mennesker og klokken er 8.50 og stadig ikke noget fly.

Så kom flyet endelig kl. 9 og nu går det stærkt! De når at tømme flyet og få os ind så vi kan lette kl. 9.40. Det må jeg sige. Så har de godt nok arbejdet effektivt, for der var alligevel rent og pænt i kabinen.

Til min store glæde var der alligevel underholdningssystem i hvert nakkestøtte, og det var faktisk bedre end hos SAS. Man kunne bl.a. vælge mellem ca. 25 film og kunne starte dem og spole frem og tilbage som man lystede. Det kan man ikke hos SAS. Dog er denne maskine mindre end SAS Airbus 330. Her er kun 1 midtergang i modsætning til SAS hvor der er 2. Dette skaber trods alt lidt mere trafik på gangen. Benpladsen er ok.

Turen over Atlanten går godt bortset fra der er noget turbulens i luften. "Fasten Seatbelt" skiltet er næsten tændt på hele turen, men det gør ikke mig noget. Pudsigt nok har jeg højdeskræk, men flyskræk er der ikke meget af.

Denne gang har jeg valgt at sidde ud til gangen og ikke ved vinduet. Tidligere har jeg oplevet, at det er irriterende at skulle forstyrre sidemanden når man skal på toilettet eller bare strække benene. Jeg sidder ved siden af et ældre japansk ægtepar. De sover stort set på hele turen. Det var godt jeg valgte at sidde hvor jeg sad. Inden man får set sig om skal vi til at lande. De 8 timer går utroligt hurtigt. Jeg

prøver altid at få en lur, men det lykkedes aldrig. Det er jo også lyst hele vejen over Atlanten og flyet lander kl. 12.00 i Newark Airport. New York har 3 internationale lufthavne. Newark som ligger i New Jersey, JFK som ligger i det sydlige Queens og La Guardia som ligger i det nordlige Queens. Både SAS og Continental flyver fra København til Newark..

Det er lidt regnvejrs da vi lander. Jeg vidste det på forhånd men man vil jo gerne have sol i stedet for. Nå, men jeg skal være her 10 dage, så solen kommer nok på et tidspunkt. Traditionen tro stormer jeg ud af flyet for at komme hurtigt gennem security checket. Tiden skal udnyttes optimalt selvom jeg er her 3 timer tidligere end hvis jeg havde fløjet med SAS.

Først skal jeg som sagt gennem security før jeg kan få min kuffert. Det er nemt at være dansker når man skal til New York. Man skal ikke have visum, men bare udfylde nogle blanketter som bliver udleveret i flyet. Som alle andre steder er her kø og jeg stiller mig pænt op. Foran mig står en ung fyr og af en eller anden grund kommer han ikke glat gennem checket. Efter 10 min bliver han hentet af en betjent og ført et eller andet sted hen. Hmmm, tænker jeg. Nå men jeg har jo det hele i orden så det skulle nok gå. Man skal have taget findefraftryk og billede som det første. Derefter spørger betjenten mig om det er første gang jeg er i USA. Til dette svarer jeg naturligvis, at det er 6. gang. Han kan jo også se stemplerne i passet og formentlig også på sin skærm. Jeg bliver igen udspurgt om jeg skal besøge nogen, om det er en ferie-rejse eller business etc. Til sidst spørger han hvad jeg laver i Danmark og hvem jeg arbejder for. Pyha, selvom man har ren samvittighed føler man sig lidt som en forbryder alligevel. Han kigger olmt på mig og stempler derefter mit pas. Pyha.

Efter at have hentet min kuffert går turen til Ground Transportation, hvor jeg skal bestille en "Supershuttle" til hotellet. Der er mange måder at komme fra lufthavnen til hotellerne på Manhattan, men jeg foretrækker "Supershuttle" eller "Airlink". Det er mini-vans på til 8 passagerer der kører direkte til det hotel man skal bo på. Det er bekvemt, specielt for førstegangs rejsende til NYC som måske ikke lige kender byen, og det er lige så billigt som at tage en bus. Ca. 17 \$.

Mens jeg sidder på vej til Manhattan tænker jeg, at det er utroligt, at der er gået et helt år siden sidste gang jeg var her. Det er ikke til at fatte. Det er som en film der bare er sat på stand-by og nu fortsætter den på play. Det må være fordi jeg føler mig hjemme her. Nå men vejret er ikke det bedste. Det regner lidt og jeg glæder mig til at komme til hotellet og få et bad efter den

lange tur.

Jeg ankommer til hotellet kl. 14.30. Denne gang skal jeg bo på Murray Hill Inn, som ligger meget centralt i Midtown Manhattan tæt på Empire State Building. Jeg har valgt dette hotel fordi det passer prismæssigt. Hotellerne er blevet vanvittigt dyre og man skal se sig godt for inden man bestiller. Selv det samme hotel kan variere i pris alt efter hvem man bestiller hos. Jeg stiller ikke de store krav til hotellerne. Det er jo trods alt ikke her jeg skal opholde mig mest, men 3 krav skal dog være opfyldt. Internet-adgang, TV og privat bad. Det lyder måske underligt at nævne privat bad, men faktisk er der stadig mange hoteller der benytter sig af "shared bath", d.v.s. man deler badeværelse mellem flere hotelværelser. Dette er helt uhørt i Europa, men ganske almindeligt i New York stadig.

Jeg bakser kufferten indenfor i receptionen og viser, at jeg har en reservation til de næste 10 dage. Receptionisten kigger på den mail jeg fremviser og siger straks, at han synes han kender mit navn. Jeg bliver lidt målløs for hvordan i al verden skulle han kunne kende mit navn. Jeg har dog i september 2005 boet på et søsterhotel der hedder Union Square Inn som ligger på 14. gade, men det er ikke her han kender mit navn fra. Nå men vi finder ikke rigtigt ud af hvorfor han har hæftet sig ved mit navn, men det skaber sådan lidt ekstra venlig opmærksomhed under hele mit ophold.

Som sædvanlig er alt i skønneste orden selvom reservationen er lavet langt tid i forvejen. Værelset står klart, men da der ikke er nogen elevator, er jeg næsten døden nær af at bakse den tunge kuffert op på 4. sal. Pyha, nu trænger jeg vist til et dejligt varmt bad.

Værelset er meget lille, men indeholder alle de faciliteter som jeg ønsker og badeværelset er nyrenoveret og af høj standard. Jeg får lige pakket lidt ud og styrter ud i badet.

Selvom jeg nu har været oppe i mange timer føler jeg mig ikke træt for det er jo lyst og adrenalinen pumper for det er jo spændende at være herovre igen.

Det første jeg havde sat mig for var at tage op til B&H foto for at se på et nyt kamera. Det er absolut ikke fordi jeg mangler kameraer, men det er nu engang min passion. Det skulle være et Panasonic TZ5 som lige har kom-

met på markedet. Lommeformat, 8 MP og 10*zoom. B&H foto ligger på hjørnet af

Værelset på Murray Hill Inn—lille med fint

34. gade og 9. avenue. Det skulle være verdens største forretning af sin art. Den ejes af jøder og det ses tydeligt på personalet. Alle har disse lange krøller på siden og går med hat, men effektive er de. Alle varer køber i små kasser på transportbånd oppe i loftet. Når man har bestilt et varer går der et splitsekund og varen ankommer til ekspedienten, så man kan se, at det er det rigtige man har bestilt. Derefter kører varen videre ned til udgangen, hvor man får den udleveret efter betaling. Jeg var en smule bekymret for jeg havde set på nettet at netop dette kamera var "out of stock". Nå, men jeg prøver lykken og det er altid fascinerende at gå i denne megabutik.

Vejret er nogenlunde så jeg går over til B&H. Der er ca. 1,5 km derover. Det er en tur forbi Empire State Building og gensynsglæden er stor.

Til min store overraskelse ser jeg at bygningen er omspændt af stilladser og på et banner står der "Empire State REbuilding". Sjovt slogan, men er udtryk for at de er ved at renovere bygningen. Det er jo også en relativt gammel dame fra 1931 og på banneret står der, at bygningen vil blive renoveret for små 600 mill. Dollars. Det er godt nok en ordentlig omgang og bliver sjovt at se når det hele er færdigt. Der går nok nogle år. Nå men jeg slentrer videre af 34. gade over mod B&H. På

vejen kommer jeg forbi Hotel New Yorker, hvor jeg har boet 2 gange. Jeg kan ikke lade være med at tage et par billeder, selvom jeg har talrige billeder af dette hotel. Det er et flot Art Deco hotel fra 1930. På dette tidspunkt blev der bygget en masse Art Deco bygninger incl. Empire State og Chrysler.

Nå men jeg ankommer til B&H og jeg farer ind og spørger efter TZ5. Og som frygtet var det udsolgt og det kunne ikke sige hvornår det ville ankomme igen. ØV. Jeg kiggede efter lillebroren TZ4, men spurgte ikke om de havde dette. Jeg ville senere prøve ned hos J&R foto som er en anden mega fotobutik, som ligger nede ved City Hall. Jeg gik slukøret ud af butikken og stormede ned til "Bagman" som ligger på 34. gade. Det er næsten obligatorisk at gå herved og købe en skuldertaske til ca. 10 \$. Skuldertasken blev købt og næste stop skulle være Times Square, hvor Planet Hollywood ligger. Her skulle jeg hente mit New York Pass, som giver adgang i 7 dage til ca. 40 attraktioner. Det er nemt og bekvemt. Det ligner et kreditkort og kostede

Times Square

altid en masse på Times Square og bare og gå og se alle lysreklamerne er en nydelse i sig selv. Alle bygninger er pligtige til at have en lysreklame. Selv politistationen har sig egen lysreklame. For ca. 20-30 år siden var Times Square et værre kvarter fyldt med pornobutikker og narkohandlere, men efter en grundig sanering fremstår Times Square som et festligt turistmål og et samlingspunkt i denne metropol. Alle de berømte Broadway teatre ligger i øvrigt klumpet sammen omkring Times Square.

Jeg ankommer til Planet Hollywood hvor jeg skal hente mit New York Pass. Som altid er der ingen problemer og ekspedienten skal til at forklare stolper op og stolper ned omkring hvordan jeg bedst udnytter mit pass. Jeg fortæller venligt, at det ikke er første gang jeg har sådan et og vi kan springe de lange seancer over. Jeg kan godt mærke, at jeg nu har været oppe i lang tid, men det er jo stadig dag, så det er bare med at holde ud for at komme ind i den nye tidsrytme.

Næste stop skulle være J&R, som er en anden mega fotobutik nede ved City Hall. Jeg tager undergrunden derned og går op i fotosektionen og spørger efter TZ5 kameraet. Selvfølgelig er et også udsolgt her, men de skulle have 4 stk. TZ4 tilbage, men ekspedienten kan ikke finde dem. Hun går ud for at lede efter dem og inden der er gået 5 sekunder står 5 andre og spørger efter det samme 4 stk. TZ4. Det har jeg godt nok ikke tålmodighed til og beslutter mig for at finde det et andet sted hvis muligt. Det bliver i hvert fald ikke i dag. Det er jeg for træt til.

Klokken er ved at være 18, så jeg smutter tilbage til hotellet og lægger alle tingene af. Derefter smutter jeg over til min yndlingsrestaurant i Empire State bygningen. Heartland Brewery. Her får man simpelthen skøn mad og herligt hjemmebrygget øl. Jeg bestiller deres berømte citronmarinerede kylling med kartoffelmos samt et stort glas Stout. Det er pragtfuldt at få et glas af denne herlige drik efter en lang dag. Efter maden melder trætheden sig som en hammer. Klokken er ved at være 21. Jeg havde i øvrigt ringet til Eduardo, min kammerat i New York, om at jeg var ankommet, men vi besluttede at mødes til dinner dagen efter. Traditionen har ellers været at mødes til dinner samme dag jeg ankom, men han havde haft en travl dag og havde lige været syg, og jeg var træt efter den lange flyvetur,

Empire State Building under renovering

140\$ da jeg bestilte det på nettet. Man kan spare mange penge i stedet for at købe billetter enkeltvis. Man kan kun besøge en attraktion 1 gang om dagen, men næste dag kan man så besøge den igen hvis man har lyst.

Jeg går op af 7. avenue og ankommer til Times Square.

Det må næsten betragtes som centrum på Manhattan. Der sker

så vi udskød det til dagen efter. Efter lidt skrivi i dagbogen kaldte dynerne.

Tirsdag 13. maj 2008:

Vækkeuret var sat til kl. 7. Man skal jo have noget ud af dagen. Jeg vågnede dog kl. 5.45 og troede den var 7. Tidsforskellen var ikke udlignet helt endnu, men jeg stod op og skrev lidt mere dagbog. Tog derefter et lang dejligt bad. Som tidligere nævnt er værelset ganske lille, men badeværelset er nyrenoveret som dengang i 2005 jeg boede nede på Union Square Inn. Et søsterhotel til Murray Hill Inn. Nu arbejder jeg jo hos en VVS-grossist og kan ikke lade være med at sammenligne den amerikanske sanitet med den nordiske og der er fandens forskel. Alene det at finde ud af hvordan bruseren virker, er et studie i sig selv. For slet ikke at snakke om toilettet. Det er naturligvis til at finde ud af, men kummen er meget anderledes. Den er næsten fyldt med vand og man skal ikke være professor for at se hvad man har lavet bagefter. Når man så skyller ud er det ikke som et nordisk toilet. Herovre bliver alt næsten suget ud ved højtryk og så bliver kummen fyldt med vand bagefter. Nå, men nok om toiletsnak. Jeg checkede vejrudsigten på nettet. Det er nu rart at have computeren med, selv om man jo skal holde ferie. Det var nu også nødvendigt at checke vejrudsigten på nettet for mit vindue vender lige ud mod en anden bygning, så det er umuligt at se himlen. Det ville blive mellem 10 og 15 grader i dag,. Jeg tog korte bukser på, men ombestemte mig. Det var nok lige koldt nok til korte. Kl. 7.00 smuttede jeg ud for at finde noget morgenmad. Finde og finde... Det er ikke særligt besværligt at finde det her på Manhattan. Morgencafeerne findes på næsten ethvert gadehjørne. Godt nok havde jeg ikke korte bukser på, men en kortærmet T-shirt. Det blæste lidt kraftigt og folk gloede på mig som var jeg åndsvag for de havde næsten vinterpels på. Hmmm, jeg frøs dog ikke og tænkte, at de bare kunne vente til solen kom rigtigt frem. Og ganske rigtigt. Da solen endelig kom frem kunne jeg glo åndsvagt på deres lange frakker, mens de var ved at få hedeslag.

Efter min ringe succes med at skaffe et TZ5 i går ville jeg prøve at skaffe et TZ4 fra B&H foto. På vejen til B&H kender jeg en god morgencafe, som jeg ville frekventere. ØV den åbnede først kl. 11. Jeg tænkte på at det egentligt var mærkeligt, at den først åbnede kl. 11, men det var der jo ikke noget at gøre ved. Jeg ilede tilbage til krydset mellem 34. gade og 8. avenue, hvor New Yorker hotellet ligger. På det modsatte hjørne ligger Cafe 34 som jeg gik ind på. Her var det sgu billigt. I ome-

let med brasekartofler og toasttil 2½ \$. Og så smagte det faktisk ganske fint. Efter at have fået noget mad og den obligatoriske kaffe for at vågne helt gik jeg tilbage mod B&H. Og hvad kom jeg forbi ? Den Cafe jeg først ville have været inde på havde åbent og åbnede hver dag kl. 6.00. Jeg havde sgu taget fejl af cafeerne. Nå men klokken var jo ikke 9 endnu, så jeg gik også ind på denne og fik dagens anden kop kaffe og læste nyhederne. Nu var solen ved at bryde rigtigt frem og der var varme i luften. Efter kaffen ventede jeg på hjørnet af 34. gade og 9. avenue hvor B&H ligger og benyttede ventetiden til lidt "people-watching" indtil klokken blev 9.00. Det er altså sjovt bare at stå og se morgenmylderet af forskellige mennesker og biler haste forbi, mens man selv kan slappe af.

Klokken blev 9, butikken åbnede og jeg stormede op på 1. sal og spurgte til TZ4 kameraet. Ja de havde det, men ikke her i butikken. De havde det i deres warehouse i Brooklyn. Jeg kunne hente det der eller vente til i morgen. Satans... Nu havde jeg skruet mig op til at købe det kamera, så jeg valgte at hente det i Brooklyn. Jeg fik betalt kameraet og fik en kørselsvejledning til deres warehouse. Det ligger ved den gamle Brooklyn Navy Yard lige ved foden af Manhattan Bridge. Ifølge kørselsvejledningen skulle man både med subway og bus.

detaljeret. Og jeg skal love for at jeg fik gået. Jeg skulle bare lige ned til den anden ende af Brooklyn Navy Yard og jeg må sande, at dette areal er sgu stort. Jeg tænkte på, at jeg bare skulle have fulgt vejledningen fra starten. Nå men pyt. Vejret var jo dejligt og konditionen har godt af en lang gåtur. Brooklyn Navy Yard er som navnet antyder et gammelt militært skibsværft. Det anvendes ikke længere som værft, men er ved at blive omdannet til industrikvarter for mindre og mellemstore warehouses og entreprenører, men det er lige så godt bevogtet som var det stadig militært område. Da jeg endelig kom til hovedindgangen blev jeg mødt af en vagt. Han spurgte hvad jeg skulle derind efter og jeg fremviste en kvittering fra B&H på, at jeg skulle hente et kamera i deres warehouse. Nu var historien en anden, men jeg skulle stadig fremvise legimation og skulle udfylde 2 blanketter for overhovedet at komme ind på området. Han nævnte at jeg skulle huske at få en udgangsseddel over hos B&H. Ellers ville jeg ikke blive lukket ud igen. Ja, ja et tager "security" meget alvorligt her i New York, men det kan man egentlig godt forstå. Han viste mig

Brooklyn Navy Yard

Det det med bus havde jeg ikke prøvet før og havde ikke en ordentlig busplan, så jeg valgte min egen rute ud fra øjemål. Kortet var nemlig ikke særligt detaljeret. Jeg tog subwayen til York station og begyndte at gå. Jeg gik egentlig lidt i blinde for kortet jeg havde fået var som sagt ikke særligt

vejen til B&H og jeg kunne alligevel ikke finde det. Efter nogen tids søgen fandt jeg en dør med et lille bitte skilt, hvor der stod B&H på. Jeg tænkte, at her kunne det umuligt være og indenfor sad en søvrig vagt og skulede olmt på mig. Jeg viste ham

kvitteringen på kameraet og han forsvandt med den. 2 minutter efter kom han tilbage med en pakke med mit navn på. Så virkede systemet alligevel, men det plejer et nu også at gøre, når man har med B&H at gøre. De er super professionelle og det der med logistik kan de bare.

Nu havde jeg endelig fået kameraet og skulle så tilbage til Manhattan. Jeg må indrømme, at jeg havde ondt i fødderne af den lange gåtur, så på tilbagevejen tog jeg så endelig bussen. Mit 14 dages metrokort gælder også til busserne.

Det næste stop på denne dag var The Museum of Natural History som ligger på Central Park West med 86. gade. Jeg har besøgt museet før, men det er altid et ekstra besøg værd. Her er der udstillinger og dinosaurerne og mange andre spændende naturhistoriske ting. Efter en sædvanlig hektisk gennemgang (og de obligatoriske 1 mill. billeder) gik turen så sydover til South Street Seaport, hvor jeg skulle se den berømte udstilling "The Bodies". Det er en udstilling af rigtige menneskekroppe, hvor al huden er pillet af, så man kan se indvolde, blodårer etc. Det er egentlig lidt makabert, men ganske interessant. Her i foråret 2008 er der en tilsvarende udstilling i København og danskerne er meget forargede over denne udstilling og kræver den lukket.

Hernede ved South Street Seaport er der pragtfuldt og man har den skønneste udsigt over Brooklyn Brigde. Hernede er der endvidere en række gamle masteskibe som man også kan komme ind og se. Nå men "the Bodies" er inkluderet i mit New York Pass og det er jeg glad for, fordi prisen på udstillingen er lidt pebret. Vejret er varmt, så det bliver dejligt at komme lidt ind i de kølige lokaler.

Jeg synes udstillingen var meget interessant, men som sagt lidt dyr og man måtte ikke fotografere derinde. Klokken er ved at være 14 og sulten melder sig. Hernede ved South Street Seaport ligger en anden af de 5 Heartland Breweries restauranter og den bliver vært for min frokost. En dejlig kyllingeburger med et tilhørende glas Stout bliver sat til livs, men jeg sidder og nyder det gode vejr. Jeg synes egentlig ikke der er så mange turister her i maj, men alt er relativt. I København ville man nok sige, at der var overfyldt, men herovre er tingene jo lidt anderledes.

Efter en rundtur på "Pier 17" og megen filosoferen med udsigt til Brooklyn Brigde tog jeg tilbage til hotellet. Jeg havde ikke fået fat på Eduardo og prøvede at

fange ham på AIM via internettet. Han var på, og vi aftalte at mødes til dinner om aftenen kl. 19.30.

Jeg snuppede et bad efter den lange dag med den famøse gåtur ved Brooklyn Navy Yard og tog lidt tidligt ned til Union Square, som ligger tæt på hvor han bor. Hernede ligger en Barnes & Noble bogbutik og jeg købte en bog om New York. Som om jeg ikke havde nok i forvejen. Gik over på Starbucks og købte en kop kaffe og satte mig på en bænk i den lille park. Det er også et af mine favoritsteder i New York. Her sker altid en masse og her er mange sjove mennesker at se på. Ved 19.15 tiden gik jeg over hvor Eduardo bor og gensynglæden var gensidig. Det er næsten ikke til at fatte, at der er gået et helt år siden sidst. Det er som en spillefilm der bare har været sat på stand-by og nu går i gang igen. Vi spiste aftensmad på en lille restaurant som Eduardo kender godt. Vi har været der før og man får ganske udmærket mad, men sikken er larm der var. Når man så samtidig skal

konversere på engelsk, kan det godt knibe lidt at få det hele med. Eduardo havde fået en

Heartland Brewery

South Street Seaport

ne have været med for jeg havde tidlige set en udstilling af hende i Ham-borg, men jeg havde booket en anden tur, så det var der jo ikke noget at gøre ved. Efterfølgende fik jeg så at vide, at man ikke havde måttet fotografere på udstillingen.

Efter megen snakken frem og tilbage blev det sent og vi tog afsked og jeg tog tilbage til hotellet. Det havde været en lang dag og jeg havde sgu fået en vabel under højre fod, selvom jeg denne gang havde købt et par rigtige gå-sko. Det var lidt tidligt på turen at på vabler, men det skulle jo ikke være noget problem at støve nogle plastre op. "Duane Read " hedder de mest berømte "pharmacies", som er en klon mellem en dansk Matas og en kiosk. De ligger på ethvert gadehjørne i Midttown og jeg måtte så købe noget til fødderne i morgen.

Onsdag 14. maj 2008:

Denne morgen stod jeg op kl. 7.00. Det ville blive dejligt solskinsvejr idag og dagen højdepunkt ville være "Greenwich Village Food Four". Det var en tur jeg havde bestilt hjemmefra via turudbyderen "Viator". Dem kan jeg i øvrigt anbefale. Turen er en kombineret mad-tur og historisk tur i The Village. Jeg skulle være der kl. 11, så der var god tid til at skrive lidt dagbog og få et skønt morgenbad. I går havde jeg jo misset den morgenmadsrestaurant jeg kendte på 34. gade. Godt nok havde jeg fået en kop kaffe, men deres morgenmad er lækker, så det skulle jeg have i dag.

Den hedder ANDREWS og fra hotellet og derop er der ca. 1 km, så det er fint med en lille gåtur i det gode vejr. På vejen derop slog jeg lige forbi en Duane Reade og købte nogle plastre til min "syge" fod. Jeg tænkte at jeg kunne redde situationen inden der gik hul på vablen, men der måtte jeg tro om igen.

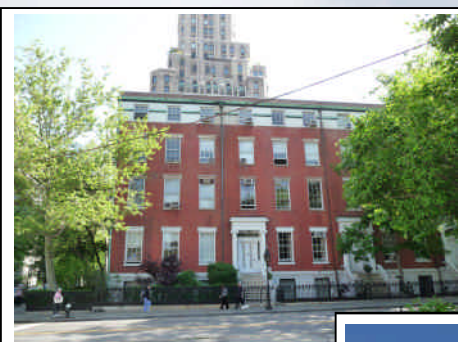
Efter en morgenmad bestående af æg, bacon, brasekar, toast, friskpresset appensinjuice og kaffe gik jeg ud på toiletet og tog et plaster på. Det virkede fint, men var ikke helt stabilt.

Efter morgenmaden tog jeg toget ned til W4 ved Washington Square, som er et dejligt åndehul i centret af Greenwich Village. Parken var dog under renovering. Her plejer eller at være et leben af alle mulige folk, der

nyder solen eller får et spil skak. Der er opstillet en række faste skakborde, og her sætter man sig bare ned og spiller med en tilfældig modstander. Fin måde at blande køn, race og alder på.

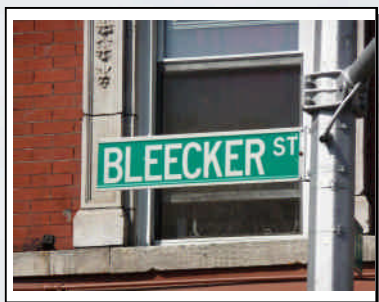
Washington Square Park ligger i øvrigt i slutningen af 5. avenue, hvor avenuen støder op til den berømte "Arch", som skulle være en kopi af triumfbuen i Paris. Washington Square var tidligere begravelsesplads, da New York ikke gik længere end til Greenwich Village. Under parken ligger mere end 20.000 begravet.

Jeg fik et lidt forkølet foto af buen. Kunne ikke få den rigtige vinkel fordi parken var lukket. Normalt kan man få et fantastisk billede af buen med Empire State Building inde i buen. Jeg fik dog et foto af den bygning som Will Smith bor i, i filmen "I am Legend". Her i kvarteret omkring

Will Smidts bolig i filmen "I am Legend"

Washington Square ligger i øvrigt en lang række af New York University's bygninger. Efter en god tur rundt om parken gik jeg ved til Bleecker Street hvor vi skulle mødes til denne Food-tour. Vi skulle mødes foran Murray's Cheeseshop, men klokken var ikke 11 endnu, så jeg gik lidt ned gennem Bleecker Street. Denne gade må vel nok betegnes som hovedgaden i West Village eller Greenwich Village eller bare The Village. Ja kært barn har mange navne. Det er et sandt mekka af specialbutikker og restauranter og en rigtig hyggelig gade at gå i. Jeg fandt en coffeeshop, købte en kop kaffe og satte mig på en bænk uden foran shoppen. Det var simpelthen pragtfuldt at sidde her i solen i fred og ro. Der er ikke så meget

larm i gaden. Efter at have nydt kaffen og kigger lidt på folk tog jeg over til Murray's Cheeseshop hvor vi skulle mødes kl. 11. Murray er kåret som USA's bedste ostebutik og eksporterer til hele verden. Deltagerne begyndte at komme og guiden kontrollerede lige, at vi alle havde betalt for turen. Guiden hed Ed og var indfødt New Yorker. Man kunne tydeligt høre, at han var af italiensk afstamning. De har en særlig accent, som jeg finder meget charmerende. Han var meget stolt af Greenwich Village, som tidligere var et "italiensk" område. Vejret var pragtfuldt og Ed startede med at uddele vand som vi kunne drikke på turen.

Herefter gik vi ned ad Bleecker Street til en pizzashop som hed Joe's Pizza. Den havde været med i Spiderman. På det tidspunkt lå den på et hjørne, men p.g.a. ublu huslejestigninger måtte den flytte til et andet sted. Dog var pizzaen den samme. Pragtfuld. Enkel som en rigtig pizza skal være. Ikke så meget med bacon, majs osv. Herefter kom vi til en olivenoliebutik. De havde alverdens olivenolier. Vi fik at vide, at "ekstra virgin" ikke er en beskyttet titel og mange producenter bruger det uretsmæssigt, men her kunne man få den ægte vare. Jeg er ikke meget for olivenolie, men vi fik et stykke hjemmelavet toast med olivenolie

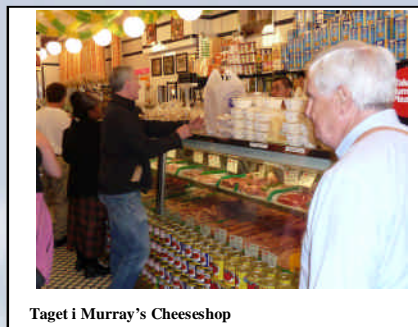
Washington Square Arch

og det smagte faktisk ret godt.

Denne "food-tour" var en blanding af prøvesmagning på forskellige restauranter og butikker, men var i ligeså høj grad en histo-

risk gennemgang af kvarteret, hvilket gjorde turen rigtig sjov. Man kommer jo nogle steder, hvor man ellers ikke ville være kommet. Jeg kan varmt anbefale denne tur.

Taget i Murray's Cheeseshop

Efter ca. 3 timer var turen slut og jeg smuttede op til Columbus Circle med toget. Vejret var dejligt lunt og jeg besluttede mig for at smutte en tur i Zoo Central Park. Jeg havde været her i 2002 og huskede den noget større. Ja der kan man bare se. Man kan få et helt andet indtryk at tingene ved at besøge dem flere gange.

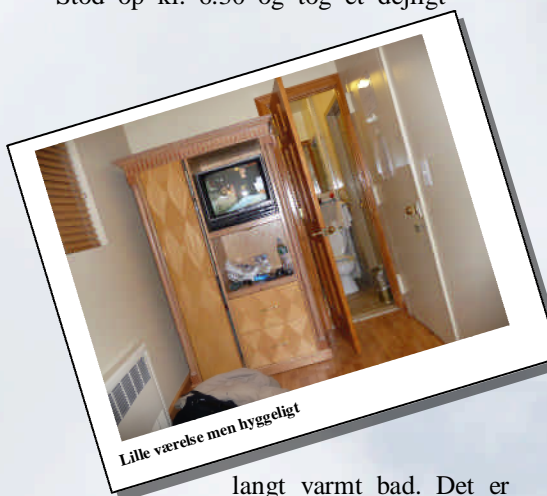
Efter mit Zoo besøg var vejret blevet lidt køligere og en smule overskyet, men jeg besluttede mig for at tage ned eller "op" til "Top of The Rock". Det er udsigtsplatformen på toppen af Rockefellercentret. Heraf navnet. Man har en pragtfuld udsigt fra 77. etage og som jeg plejer at sige: Herfra er der om end en endnu bedre udsigt end fra Empire State, fordi man herfra jo også kan se Empire State stå og trone i Midtown. Endvidere er her en bedre udsigt til Central Park end fra Empire State, men men men..... Jeg SKAL op i Empire State mindst 2 gange når jeg er herovre, så indtil videre er det blevet til 12 gange.

Vejret var som sagt ikke det bedste, så jeg smuttede ned igen og tilbage til hotellet med en kop kaffe. Efter at have sluppet lidt af og taget et bad var det tid til aftensmad. Tog over på 8. Av, hvor der ligger en del gode restauranter. Spiste på Galaxy. Jeg troede jeg havde været her før, men den lignede bare. Maden var dog ganske god. En stor kylling Club Sandwich samt en Heinecken øl. Det er rart efter en lang dag bare at sidde og nyde en øl. Jeg var lidt smadret i fødderne, så jeg smuttede tilbage til hotellet. Vejret har idag været lidt omskifteligt, så dagene bliver planlagt lidt fra dag til dag.

Torsdag 15. maj 2008:

Min telefon ringede kl. 1 om natten. Jeg kunne se det var Tina, men jeg tog ikke telefonen. Kl. 2 ringede min tidligere chef Kjeld Holse. Jeg tog

heller ikke telefonen, men erfarede senere, at han bare ville komme forbi Park Alle og få en kop kaffe. Han kunne jo ikke vide, at jeg var i New York. Stod op kl. 6.30 og tog et dejligt

Lille værelse men hyggeligt

langt varmt bad. Det er nu rart at have bad på værelset. For en dansker lyder dette som en selvfølgelighed, men det er slet ikke ualmindeligt stadig at have "shared bath" for enden af gangen.

Vejret var nogenlunde, men omgrupperede min plan alligevel. Snupede en kop morgenkaffe med tilhørende croissant på den nærliggende "kaffebar". Den ligger lige på hjørnet af 30 st og lexinton av. Den er ret fredelig her om morgenen og ikke så overrendt som de "almindelige" Starbucks. Jeg havde besluttet mig for at tage "Tramway" fra 59. gade over til Roosevelt Island. Det er den eneste kommercielle svævebane i USA og den "kører" lige ved siden af Queensborough Bridge. Herfra har man en dejligt view over Manhattan. Jeg kunne desuden bruge mit Metrocard, så det kostede ikke yderligere. Det er de færreste turister der kender denne svævebane, men den er en lille tur værd. Det tager jo bare 7 minutter. Fra Roosevelt Island, som ligger i East River har man en god udsigt over det østlige Manhattan. Efter turen gik jeg over i Central Park for at hvile fødderne. Min fod er stadig ikke helt stabil efter jeg fik den vabel. Det er noget rigtigt skidt, når man skal gå så meget, men pyt- det er jo ferie.

Roosevelt Island "Tramway"

Efter en slapper i Central Park, det er nu

skønt at sidde her og se på alle de forskellige folk, tog jeg N toget til 25. gade i Brooklyn. På programmet stod Greenwood Cemetery. Det er en af de største kirkegårde i New York. Det er måske lidt underligt at gå på kirkegårde i sin ferie, men denne kirkegård er nu storslået og der er jo altid en flot "natur" på sådanne kirkegårde.

Hovedindgangen ved Greenwood Cemetery

Det var min mening af gå over til Sunset Park, som ligger lige ved siden af Greenwood, men på dette tidspunkt var det en smule diset, så jeg ville ikke kunne få nogle gode billeder over mod Manhattan, som man ellers kan få her. Det er et af de højeste punkter i New York, så der skulle være en god udsigt. Jeg besluttede mig i stedet for at se MOMA. Museum of Modern Art. Jeg havde i 2002 besøgt museet, men på det tidspunkt var det under renovering, så nu ville jeg lige se hvad der var sket i mellemtiden. Jeg havde eller reserveret fredag til museumsdag for fredag ville det blive regn. Nå mnen jeg tog til MOMA og der var ingen kø, så det var jo fint. Hmmm , afdelingen for dansk design var lukket p.g.a. renovering, så endnu engang fik jeg ikke set denne sektion. MOMA er et mærkeligt museum. Godt nok er det museum for moderne kunst, men noget af det man ser her kunne jeg snildt selv have lavet på 1 time. Efter MOMA slentrede jeg ned af 5. avenue mod Empire State, hvor jeg havde planer at komme helt op på 102. etage denne gang. Det kræver en særbillet. Den almindelige udsigtsplatform ligger på 86. etage. Billetten er næsten dobbelt så dyr. Der er naturligvis en gensynsglæde ved at komme op i denne pragtfulde bygning. På 102. etage kan man ikke komme ud som på 86. etage, men man fornemmer straks, at man dog er kommet noget højere op.

102 etage i Empire State Building

Efter min lille tur i Empire skulle jeg have været på 3 timers Cruise rundt om Manhattane, men havde så forbandet ondt i foden, så jeg smuttede tilbage på hotellet for at hvile fusserne. Jeg fik fat på min bror via Skype med video og lyd. Det var sjovt at snakke med ham 6000 km væk og også kunne se ham samtidig. Fagre nye verden.

Det var ved at blive aften, så jeg smuttede i bad og tog derefter til Christopher Street i Grenwich Village og snupede en kyllingewrap. Det smagte pragtfuld og dertil en kæmpe glas Guinness fadøl. Min favorit øl er nu det mørke øl. Den allerbedste mørke øl får man efter min mening på restauranterne "Heartland Brewery" som bla. Ligger i Empire State Building. Farmer Johns Oatmeal Stout. Efter en lang slapper tog jeg tilbage til hotellet og skrev lidt dagbog, hvorefter sengen kaldte.

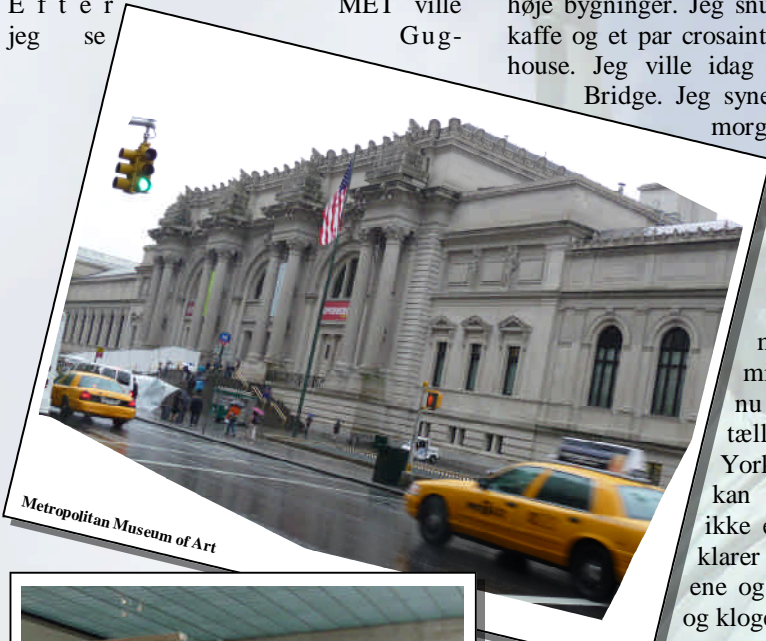
Fredag 16. maj 2008:

Stod op kl. 7. Det ville blive regnvejridag og ganske rigtigt. Det vidste jeg, så havde omrokeret i min plan, så dagen skulle være museumsdag. Planerne var Metropolitan Museum of Art, Guggenheim m.v. Der ligger en masse museer på 5. avenue. De ligger nærmest på en perlerække, hvorfor strækningen kaldes for "Museum Mile". Byen er ikke så spændende i regnvejr. Man får et helt andet indtryk af bygningerne. Det var ikke fordi de øsede ned, men jeg havde da paraplyen parat. Først skulle jeg dog lige over i en "Duane Reade" og købe nogle plastre til min stakkels fod. Det går udmærket med foden om morgenen, men ud på eftermiddagen gør det forbandet ondt og jeg belaster faktisk også den anden fod, fordi jeg går forkert. Nå men jeg fik købt nogle fodplastre og der var masser af tid til MET åbene, så morgenmaden tog jeg på Andrews. Det er en dejlig restaurant med masser af plads og gratis aviser. Nu begyndte det at regne lidt mere, så frem med paraplyen. Tager toget til 42 gade og S linien til Grand Central og så linie 6 til 86. gade, som er den nærmeste ved MET. Vejret er fugtigt og klamt, men heldigvis er der altid et stillads man kan krybe i ly under. MET var lige åbnet da jeg kommer. Det er nu et imponerende museum. Et af de største i verden. Jeg tror faktisk kun Louvre i Paris er lidt større. Jeg tager en masse billeder og ville gerne have været oppe på "rooftop", hvor man har en absolut

fantastisk udsigt over Central Park, men p.g.a. regnen kunne man ikke komme derop.

Efter jeg

MET ville
Gug-

Metropolitan Museum of Art

en rigtig japansk turist. Og ganske rigtigt. Det var fuld sol, omend lidt køligt om morgenen. Solen skal lige nå ned gennem de høje bygninger. Jeg snupper en kop dejlig kaffe og et par croissants på Brazil Coffeehouse. Jeg ville idag gå over Brooklyn Bridge. Jeg synes det er bedst om

morgenen eller formiddagen. Broen starter nede ved City Hall Park, hvor NYC's rådhus ligger. Det er pudsigt for mindst 4 spørger mig om vej. Det er nu sjovt at kunne fortælle indfødte New Yorkere om vej. Jeg kan se på dem, at de ikke er turister. Jeg forklarer stolt og peger i den ene og den anden retning og kloger mig rigtig.

genheim, som ligger lidt længere oppe ad 5. Avenue. Det var rigtigt dårligt vejr, men det skulle jo også være museumsdag, så det ville ikke gøre så meget. Bortset fra at alle andre også havde museumsdag med den konsekvens, at der var en alenlang kø foran Guggenheim. Det havde jeg ikke lige kalkuleret med, så jeg besluttede mig for at tage tilbage til hotellet og tage en slapper og måske få lidt styr på min ømme fod. Er dog sulten så snupper en sandwich på en nærliggende cafe. Efter denne dejlige sandwich stiger humøret lidt mere, og beslutter mig i stedet for at tage til Queens for at se Queens museum. Jeg tager linie 7 til Queens, men der er et stykke vej fra stationen til Queens museum, så jeg tager med det samme toget tilbage. Godt nok er klokken kun 15, men det er ikke så sjovt at vade ude i regnen, så hotellet kalder endnu engang. Det var den eneste dag med rigtig regn, så det er nok til at overleve. Aftensmaden blev indtaget på Heartland Brewery i Empire State bygningen.

Lørdag 17. maj 2008:

Stod op kl. 6.30. Det skulle blive sol idag, så jeg fandt hurtigt de korte bukser frem. Efter morgenbadet væltede jeg ud på gaden pakket med kameraudstyr. Jeg ligner

Brooklyn Bridge

Selvom jeg har gået over broen før, er det nu stadig et betagende syn. Jo længere man kommer over broen jo mere ser man af Manhattan i perspektiv. I solskinsvejr er det et af mine absolutte favoritudsigter. Da jeg når enden af broen i Brooklyn går jeg ned til Brooklyn Bridge Park, hvor man har det meget berømte view over broen og Manhattan. Herved er der faktisk lavet en lille specialplads, hvor man kan stå og fotografere fra den helt rigtige vinkel. Fra parken har man desuden en fantastisk udsigt til Manhattan Bridge og længere oppe ad East River har man Williamsburg Bridge. Man kan altid huske rækkefølgen på disse 3 broer. "BMW" - Brooklyn, Manhattan, Williamsburg.

Det berømte view over Brooklyn Bridge

Efter at have nydt udsigten og sluppet lidt af på en bænk går turen videre til Brooklyn Heights Promenade, hvor man igen har et pragtfuldt view over det sydlige Manhattan. Det er faktisk en stor fordel af "New York" ligger på en ø, så man kan se byen på afstand hele vejen rundt.

Udsigt fra Brooklyn Heights Promenade

Jeg kan huske første gang jeg var her i september 2005 og så udsigten fra Brooklyn Heights Promenade. Det var så fantastisk, at jeg bare stod og måbede. Det kan godt være man betragter mig som en "freak", men prøv at stå der og man vil kunne se hvad jeg mener. Nå men vi kan jo ikke stå og falde i staver hele dagen, så jeg tog toget fra Clark Street til Times Square og derefter linie 7 til Flushing Meadows Park i Queens. Her har man den berømte "Unisphere" og vandtårnet som var med i filmen "Men in Black". Det var nu Queens Museum jeg var kommet for at se, men de åbnede først senere, så heller ikke denne gang fik jeg set museet. Parken i solkin er dog altid en vandringsværd, så spildte kræfter der det da ikke. Jeg

Unisphere i Flushing Meadows Park

forlader parken og tager toget tilbage til Manhattan ved Times Square. Herefter går jeg ned til Circle Line, som ligger ud til Hudson floden. Bådturen, som jeg ikke fik i går, tager jeg så i dag. Der findes en 3 timers tur hele vejen rundt om Manhattan og den snupper jeg. Det vil være godt for min ømme fod og udsigten til Manhattan er simpelthen fantastisk.

Det er ikke første gang jeg tager denne 3 timers tur, men som så meget ved New York er gensynsglæden stor og det er sjovt at sidde på båden og høre de forskellige guider fortælle om bygninger og steder.

George Washington Bridge

På billedet ses George Washington Bridge. Man kan også skimte et lille rødt fyrtårn og på et tidspunkt ville man fjerne tårnet, men der blev så skrevet en børnebog der hed "The little red lighthouse and the great grey bridge". Bogen blev så populær, at man ikke turde fjerne fyrtårnet.

Cruise Liner ved Hudson floden

På billedet ses en cruise liner ligge for anker. I "gamle" dage var der livlig trafik at skibe hele vejen rundt om det sydlige Manhattan, men dette er en saga blot. Det er kun et par enkelte pladser tilbage og de kan ikke tage de allerstørste cruise linere. Man har for nylig bygget en ny cruise havn ved Red Hook i Brooklyn. Mange af de gamle "piers" ud mod Hudson floden bliver nu lavet om til rekreative områder. Efter bådturen, der gjorde godt for min ømme fod, gik jeg over til 9. avenue, hvor der var Food Festival. Man har simpelthen spærret en stor del af 9. avenue af og placeret mange forskellige madboder etc.

Det er næsten som et dansk kræmmermarked, men hvor hovedvægten er lagt på mad. Det var jo ikke noget man var ked af. Inden længe lignede jeg en spærreballon af alle de madprøver jeg havde smagt.

Det er godt nok mange mennesker

Festivalen sluttede oppe ved 59. gade, hvor Central Park starter. Jeg ville lige smutte over på 5. Avenue til Tiffany's og se på en ring, som jeg havde forelsket mig i. Jeg havde set den på internettet inden jeg tog derover, men de havde den ikke. Øv og atter øv, men jeg måtte så kigge efter en anden. Jeg gik derfra med uforrettet sag. Det var sidst på eftermiddagen, så jeg vadede tilbage til hotellet. Hver dag gik jeg forbi en hjemløs, som lå og sov på den samme trappesten. Uanset hvilket tidspunkt jeg kom forbi, lå han og sov der. Der er desværre mange hjemløse i New York, men der er til gengæld også mange frivillige organisationer, der sørger for et dagligt måltid mad etc. Dog skal man passe lidt på disse hjemløse. Der er også mange "fake" ind imellem. Det kan man se på de skilte de har placeret foran sig, hvor de beskriver hvorfor de er blevet hjemløse. Ved nærmere eftersyn er mange af teksterne præcis de samme, som om de havde købt skiltet i en hjemløsebutik.

Aftensmaden blev til en hurtig burger og derefter en dejlig aftentur på Times Square. Der sker altid en masse her og om aftenen er det rigtigt spændende med alle neonlysene.

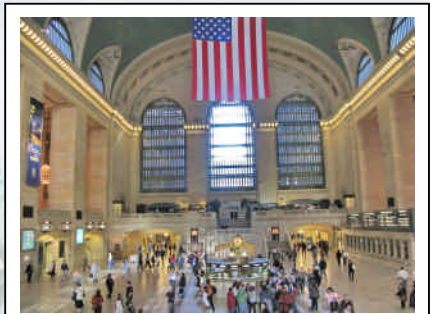
Times Square (dog ved dagslys)

Søndag 18. maj 2008:

Jeg stod op kl. 6.30. Det var den første nat

jeg havde sovet igennem. Det var ikke fordi der var noget galt med sengen, men på denne tur havde det taget lidt længere tid at vende sig til tidsforskellen.

I dag havde jeg planlagt at tage til New York Botanical Garden, der ligger i The Bronx. Jeg havde ikke været her før. Kun i Brooklyn Botanical Garden. Der er flere måder man kan komme derop på, men jeg valgte det almindelige til i stedet for undergrunden. Det afgik fra Central Terminal via Harlem Line. Denne gang fik jeg nogle gode billeder af Grand Central Terminal indefra. I dag var der også mere lys end de tidligere gange jeg havde prøvet at fange nogle billeder.

Grand Central Terminal

Toget kører kl. 9.25 og jeg har kun oplevet togene som meget præcise herovre, i modsætning til DSB som er en ren farce. Turen tager små 25 min og jeg ankommer således kl. 9.50. Det er en meget flot park, men der er ikke så mange mennesker som i Brooklyn Botanical Garden. Jeg vandrer lidt rundt og efterhånden kommer jeg lidt langt væk fra de store stier, så jeg ved sgu ikke lige hvor jeg er. Det er midt inde i en skov og her er ikke et øje, men til gengæld dejligt fredeligt, bortset fra en brusen fra Bronx River. Her er faktisk ret hyggeligt, og jeg sætter mig på en bænk og filosoferer over livets gang.

Lille bro over Bronx River

Når man sidder stille på en bænk o ovennævnte omgivelser føler man slet ikke man er i New York eller Bronx for den sags skyld. Ja NYC byder på

mange oplevelser incl. dejlig natur. Efter en skøn vandring, hvor jeg nær var faret vild ankommer jeg igen til Manhattan kl. 12.00. Jeg filosoferer stadig over den ring jeg gerne ville have og går tilbage til Tiffany på 5. Av. Den oprindelige ring havde de jo ikke og de sender ikke via nettet til Europa, så jeg ville forsøge at finde en anden flot ring og det fandt jeg. Faktisk en som jeg synes var flottere end den oprindelige, så den måtte købes. Den bliver pakket ind efter alle kunstens regler. Jah, det er jo Tiffanys. Man kan dog ikke få morgenmad her.

Min nye ring

Vejret er nu lidt overskyet og jeg beslutter mig for at prøve Rockefeller Center Tour. Det er en rundvisning i Centret. Klokkeren er kun 13 og turen starter kl. 15, så jeg beslutter mig for at vente lidt. Jeg snupper en kop kaffe. Jeg får drukket meget kaffe på mine vandreture og bagefter fortryder jeg at jeg ikke tog touren, så vender tilbage, men nu er der udsolgt for i dag. Ja så kan man lære det. Jeg tager D toget til Broadway og derefter toget ned til 14 gade. Det regner lidt og blæser kraftigt. Min paraply er ved at begå selvmord. Den vender i hvert fald vrangen ud. Noget billigt lort, som jeg panikkøbte i Paris da det begyndte at regne med Notre Dame. Jeg fiser ind i Virgin Store på Union Square og browser lidt rundt efter videoer. Herefter hjem på hotellet med et varmt bad og snakker med Mikkel via computeren.

Mandag 19. maj 2008:

Jeg stod op kl. 6.30 og skulle til Statue of Liberty i dag. Man skal være i god tid nede ved Battery Park, hvor færgen afgår, så jeg storkede af sted og fik ikke morgenmad i dag. Vejret var dejlig skyfrit, men en smule råkoldt og blæsende. Vejret er højst besynderligt her i maj. Så er det varmt og så er det koldt, men det vender man sig hurtigt til. Jeg står i kø 1 time nede ved Castle Clinton, hvor billetbureauet også ligger. Jeg har dog billet hjemmefra. Selvom man bare står i kø hernede, er der dog altid en masse at se på. Denne gang var det bla. Nogle meget tamme egern, så forsøgte at få en bid brød

af turisterne. Der plejer også at være en sjov neger iført en manglefarvet akrylparuk, som slipper banjo og laver grin med folk. På en pæn måde naturligvis, men han er her ikke til morgen. Endelig er det blevet til at komme igennem det obligatoriske sikkerhedscheck. Det er mindst lige så skrappt som i lufthavnen. De tager ingen chancer. Man skal bla. Gå igennem en sluse der puster luft på én. Hvorfor ved jeg ikke, men det er jo også lige fedt, så længe man har rent mel i posen. Færgeselskabet der betjener ruten ud til "gudinden" er et andet end tidligere. Det nye selskab opererer med større færger, så der er masser af plads. Man kan efter 11. september ikke længere komme op i kronen, men i selve soklen er der et lille museum man kan se. Desuden kan man komme udenfor øverst i soklen. Det skal jeg denne gang og det kræver en ekstrabillet, som jeg naturligvis har købt hjemmefra. Det er ikke sådan lige at få fat på dem, for der er kun et begrænset antal der kan komme op i soklen hver dag. Her skal man igennem endnu et sikkerhedscheck. Pyha, alle disse sikkerhedscheck, men man vender sig til dem her i New York. Normalt er der en elevator man kan benytte for at komme op i soklen, men den virker ikke idag, så jeg skal vade 200 trin op. Pyyyyyhaaa, det er sgu hårdt. Vejret har skiftet til lidt overskyet, men jeg får da stadig nogle gode billeder samt får skudt noget video. Jeg har det med frihedsgudinden som med Empire State. Gensynsglæden er stor og jeg skal besøge hende hver gang jeg er herovre. Efter at have indtaget en lettere frokost går turen via Ellis Island tilbage til Battery Park.

Statue of Liberty

I dag håber jeg jeg er mere heldig med at få billetter til Rockefeller Center Touren, så jeg skynder mig op til 50. gade og får fat på en billet. Touren starter først kl. 15, så jeg har 1,5 time til at browse rundt på 5. avenue og kigge på butikker. Det kan man dog også få meget tid til at gå med. Touren starter kl. 15 og guiden kan sit kram. Det er en lille ung pige, som tjener lidt ekstra ved at fremvise centret. Her i NYC er det ikke ualmindeligt at have flere jobs for at få det hele til at løbe rundt, men

som sagt har hun sat sig godt ind i historien bag Rockefeller Centret og hun er samtidig godt til at fortælle, så turen bliver meget levende.

David Rockefeller havde arvet alle sine penge fra faderen, som havde tjent en formue på Standard Oil. Han var meget religiøs og havde aldrig drukket. Et rigtigt arbejde havde han nu heller ikke haft. Der hvor centret ligger nu lå der tidligere ca. 1.000 barer og luderbordeller. Som den religiøse mand Rockefeller var, ville han gerne rydde op i dette, fordi han boede lige i nærheden, og kunne ikke tåle synet af dette dekadente miljø. Han leasede grunden af Columbia University for en periode af 99 år og begyndte at opkøbe de små barer for at lukke dem, så der kunne blive plads til centret. Det lykkedes ham at rydde samtlige barer på nær 1 bar, som faktisk stadig er der i dag, som er del af bygningen. Han byggede bare udenom. Alt dette skete i 1929, men den partner der var med i projektet trak sig p.g.a. finanskrisen og børskrakket. Han stod nu der med en tom grund og besluttede sig for at opføre centret alene. Dette skabte arbejdspladser til 34.000 mand, og det var meget velkomment under depressionen. Af en eller anden grund blev bygningen udsmykket med mange nøgne kvinder og mænd, og dette ville David Rockefeller absolut ikke se på, så der var kun 1 indgang til hele komplekset som han brugte, hvor der ikke var nøgne kvinder. I dag vil vi jo kalde det kunst, men han brød sig ikke om det. Rockefeller Centret var faktisk den første bygning i New York med air-condition. Dengang kaldte man det "ny luft". Efter turen ville jeg op

Hovedindgangen til Rockefeller Centret

og se Frick Collection, men havnede i stedet for i Bloomingdales varehus. Jeg ville se om de havde Dolce & Gabbana "The One", som lige var kommet på markedet i Danmark, men det så ud som om det ikke havde den i USA !. Dog kunne ekspedienten henvise mig til Saks på 5. avenue, hvor hun mente de havde den. Jeg synes hun sagde 5. av. Nr. 503, så jeg vader ned ad 5. avenue i håb om at finde Saks. Da jeg kommer ned til Bryant Park, havde jeg stadig ikke fundet Saks. Jeg måtte være gået forbi, selvom det er utroligt at man kan misse så stort et varehus. Jeg gad dog ikke gå tilbage og tager tilbage til hotellet. Om aftenen ville jeg op i Empire State igen, men nu havde jeg bidt mig fast på denne "The One", så jeg stormede op til Saks, som først lukkede kl. 20. og ENDELIG fandt jeg den. Glad og fornøjet over mit seneste køb, smutter jeg ned på Heartland Brewery og indtager aftensmaden beslændende af den mest lækre halve kylling med kartoffelmos og dertil et kæmpe krus stout. Ved siden af mit bord sidder 2 kvinder og kagler. Jeg kan høre at de er fra Danmark og de er på møbelmesse herovre. Det er første gang de er i New York, og da de hører det er min 6. gang, spørger de om en masse forskellige ting. Jeg er glad for at kunne hjælpe. Da jeg skal op i Empire er den en masse mennesker, så det må blive en anden dag. Tilbage til hotellet og skrive lidt dagbog inden natten kalder. Nu går det godt med min fod, men jeg skal jo også snart tilbage til lille Dannevang.

Tirsdag 20. maj 2008:

I dag sov jeg længe. Til kl. 8.00 ! Jeg havde billet til at se Ground Zero Museum og Workshop og skulle først være der kl. 11. Dette museum er New Yorks mindste, idet det kun består af 1 rum. Det ligger ikke nede ved selve Ground Zero, men i Meatpacking District. Det var lidt gråvejrhier til morgen og jeg tog et bad og smuttede over på Andruw og spiste min morgenmad. Æg, bacon, toast, brasede kartofler, friskpresset appelsinjuice og kaffe. Uhm det er lækkert. Læste morgenavisen og nød morgenens.

Derefter kørte jeg ned til 14. gade, hvor museet ligger. Meatpacking District er det gamle "kødbyen" med gamle fabrikkeshaller og huse. Der fungerer ikke længere 100 % som kødmarked og en del af de gamle bygninger er blevet renoveret og det er så småt ved at blive et trendy sted. Jeg troede dog at jeg var gået forkert for jeg kunne ikke forestille mig at museet lå der hvor jeg stod, men et lille banner fortalte, at jeg altså ikke var gået galt.

Museet ville åbne præcis kl. 11 og man skal have billetter på forhånd. Det siger

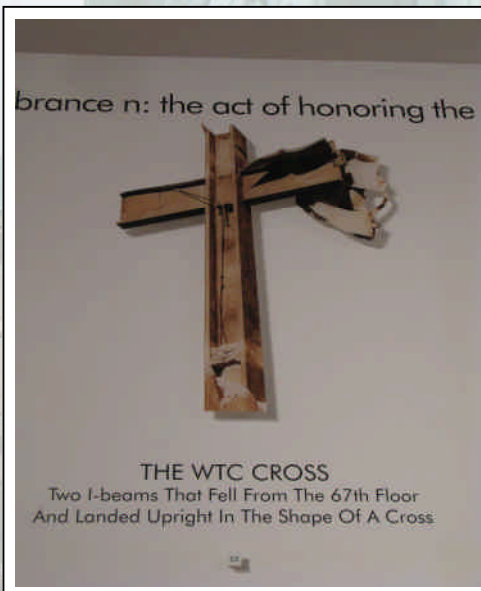
næsten sig selv, når museet kun består af 1 lokale.

Ground Zero Museum & workshop

Da klokken blev 11 var der ikke kommet et øje, så jeg tænkte at det her var noget være fis, men så kom der en guide ud af døren og spurgte om jeg skulle se museet. Det skulle jeg, men der skulle også komme 6 andre, så vi måtte lige vente på dem.

Da de endelig var kommet tog vi elevatoren op til 4 sal, hvor museet lå. Som sagt var det kun 1 lokale som var udstyret med er lang række genstande nede fra Ground Zero. Først så vi en lille film og derefter kunne vi gå rundt og se på objekterne. Det var faktisk ret interessant og bevægende at høre hele historien igen. Han der havde taget initiativet til museet var den fotograf, som havde fået lov officielt at tage billeder af oprydningsarbejdet. Han var den eneste, der måtte fotografere. På et tidspunkt havde han fået nok af al denne elendighed og var ved at opgive at fotografere. Så fandt han noget, der fik ham til at blive. Han fandt en bibel, hvor siden var slået op på kapitel 11 (Tower of Babylon) !!. Det fik ham til at fortsætte. Han mente der måtte være en mening med det hele og at han havde pligt til at dokumentere det. En anden pudsigt ting var at nede ved "hullet" stod der et kors, som var lavet af 2 store stålbjælker. Det havde jeg i hvert fald tidligere troet, men sandheden er, at dette "kors" faldt ned fra 67 etage og landede oprejst som et rigtigt kors !!! Lidt uhyggeligt.

På museet var også et stykke af det ene fly som brasede ind i tårnene. Dette var det eneste som vi ikke måtte røre. Ellers måtte man gerne røre genstandene efter guiden havde givet dem til os.

Efter besøget smutter jeg op til Bloomingdales og handler lidt. Det er lidt gråvejrhier og småregn og da jeg ikke har så meget på det faste program går jeg på cafe og nyder eftermiddagen med kaffe og kage. Herefter smutter jeg over på Times Square og touren lidt rundt.

Onsdag 21. maj 2008:

I dag er det brormands fødselsdag og jeg sender ham en SMS, da jeg ikke kan få fat på ham. Der er jo også noget tidsforskel. Vejret er pragtfuldt i dag og jeg vil til Central Park og filme lidt. Her denne formiddag hænder 3 mærkelige ting. Dette synes jeg i hvert fald. Den første er, at jeg står lige foran den store Apple-shop ved Grand Army Plaza, da Mikkel ringer og spørger, om jeg ikke kan finde en Appleshop og købe noget til ham. Pudsigt. Det næste er, at jeg er gået ind i Central Park og står lige foran den store fontæne der hedder "Angel of Waters". En af mine arbejdskolleger er helt vild med denne statue, da hun er helt vild med engle. Jeg har givet hende et foto, der står på hendes arbejdsbord. Nå men, da jeg står og fotograferer "damen", ja hvem ringer så. Lone min arbejdskollega, som er helt vild med denne statue. Endnu en pudsighed denne formiddag. Den 3. pudsighed optræder da jeg tager toget fra Columbus Circle over mod Brooklyn. Jeg tænker på at jeg skal ringe til Eduardo og invitere på middag, da jeg skal tilbage til Danmark dagen efter. Og hvem møder man så i toget ? Eduardo og det på en strækning, hvor han ellers aldrig kører. Jeg synes disse 3 "tilfælde" er sjove, og så inden for 2 timer.

Nå men jeg tager som sagt toget og vil over til Brooklyn og se Sunset Park. Det er ikke fordi der er så meget interessant ved selve parken, men den ligger på det højeste sted i New York og man har en dejlig udsigt til Manhattan. Jeg filmer lidt og sidder og nyder solen på en bænk. Det er sgu træls at gå op af de relativt stejle bakker for at komme til parken. Nå men jeg kan jo ikke sidde og glane her hele dagen og desuden er jeg svært sulten, så jeg smutter ned mod

toget. På vejen ligger der dog en McDonalds, som jeg frekventerer, da min mave går sure miner. Da jeg står og skal bestille maden hos denne lille kineserdame spørger hun mig om jeg skal have en "large Cock". Det er jo hendes dårlige engelsk der gør at hun udtaler det på den måde, og jeg siger "yes give me a large cock". Hun mente naturligvis "a large Coke", men jeg kunne næsten ikke lade være med at grine, hvilket skabte stor moro blandt de andre bestillende gæster. For de uindviede betyder Cock = den mandlige lem.

hjem i dag. Jeg har pakket og denne dag sker der ikke så meget. Jeg kører til Lufthavnen og tænker tilbage på endnu en dejlig tur til New York City.

Udsigt fra Sunset Park i Brooklyn

Nå men jeg fik en burger og en Cola i stedet for Cock og da jeg var blevet gode venner med min mave igen, smuttede jeg med toget tilbage til Manhattan.

Da jeg kommer tilbage til Manhattan er det blevet overskyet. Ja man må sige, at vejret skifter hurtigt herovre. Det er dog dejlig lunt. Nede ved City Hall smutter jeg i J & R og køber nogle hovedtelefoner til Mikkel. Derefter smutter jeg op og ser Frick Collection. Det er et museum på 5. Avenue, men var tidligere et privat hjem. Det er spækket med kunst og er ganske interessant at se. Man må dog ikke fotografere, men jeg fik alligevel taget et enkelt billede.

Efter en lang dag skal jeg have afskedsmiddag med Eduardo om aftenen. Vi spiser på en dejlig italiensk restaurant der hedder Paprika. Efter at have berettet om min ferie, tager vi afsked. Det bliver også en lang dag i morgen, hvor jeg skal hjem.

Onsdag 22. maj 2008:

Ja ferien er ved at være slut og jeg skal